Lieta Nr.A42631907
AA43-0804-10/3

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 21.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Gintere,
tiesneses L.Vīnkalna un V.Zommere,

piedaloties pieteicējam *I.D.* un atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim *R.V.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *I.D.* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2007.gada 28.augusta lēmuma Nr.19/32062 atcelšanu, sakarā ar *I.D.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 13.jūlija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Rīgas reģionālā iestāde no 2006.gada 17.novembra līdz 2007.gada 30.martam *I.D.* veica komplekso nodokļu auditu, pārbaudot iedzīvotāju ienākuma nodokli (turpmāk - IIN) par 2003. un 2004.gadu un pievienotās vērtības nodokli (turpmāk - PVN) par 2004.gadu. Pārbaudes rezultātā sastādīts Audita pārskats Nr.84.

Ar VID Rīgas reģionālās iestādes Audita pārvaldes 5.audita daļas priekšnieces 2007.gada 30.marta lēmumu Nr.4.2.5/9 (turpmāk – Audita lēmums) *I.D.* papildus aprēķināti un nomaksai budžetā noteikti Ls 11719,9, no tiem: IIN Ls 5761,03 un soda nauda Ls 5761,06, PVN Ls 98,89 un soda nauda Ls 98,89, kā arī noteikti 2004.gada zaudējumi no citiem saimnieciskās darbības veidiem Ls 2110,98. *I.D.* Audita lēmumu apstrīdēja.

VID Rīgas reģionālās iestādes direktors ar 2007.gada 18.jūnija lēmumu Nr.1.3/21363 atstāja negrozītu Audita lēmumu. *I.D.* minēto lēmumu apstrīdēja.

VID ģenerāldirektors ar 2007.gada 28.augusta lēmumu Nr.19/32062 (turpmāk - Lēmums) atstāja negrozītu VID Rīgas reģionālās iestādes direktora 2007.gada 18.jūnija lēmumu Nr.1.3/21363.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 27.septembrī saņemts *I.D.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Auditori, ignorējot Ministru kabineta 2006.gada 19.septembra noteikumus Nr.780 „Noteikumi par papildu deklarācijas par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas un citiem uzkrājumiem, īpašumiem un to vērtības maiņu veidlapu un kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienests uz aprēķinu pamata nosaka iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāja apliekamo ienākumu" (turpmāk – MK noteikumi Nr.780) un faktu, ka pieteicējs ir iesniedzis papildus deklarāciju, neņēma vērā dāvinājumus, kurus veikusi pieteicēja māte *V.D.* pieteicējam un viņa nepilngadīgajai meitai *M.D.* Auditori, lai uzskatītu dāvinājumu par nepamatotu, speciāli nav iekļāvuši meitu apgādājamo personu sarakstā.

[2.2] VID Rīgas reģionālās iestādes 2007.gada 18.jūnija lēmumā Nr.1.3/21363 norādīts, ka dāvinājumi nav strīdus priekšmets, bet citi pieteicēja ieņēmumi, no kuriem pieteicējs nav maksājis nodokļus. Rodas absurda situācija. Auditori norāda uz vieniem pārkāpumiem, VID Rīgas reģionālās iestādes direktors un vēlāk VID ģenerāldirektors samazina ieņēmumus, no kuriem pieteicējam būtu jāmaksā nodokļi, bet maksājamā summa paliek sākotnējā apjomā, kuru norādījuši auditori.

[2.3] Pieteicējs uzskata, ka Audita pārskats Nr.84 ir falsificēts un sastādīts, neievērojot likumus. No pieteicēja nedaudzajiem ieņēmumiem VID ģenerāldirektors pieskaita nodokļu nenomaksāšanu no summas, kuru pieteicējs personīgi pārskaitījis *J.Z.* VID Rīgas reģionālās iestādes direktors uzskatīja deklarētos dāvinājumus par pamatotiem un neapstrīdamiem, bet VID ģenerāldirektors uzskata par pamatotu veikt nodokļa uzrēķinu no šīs summas.

[2.4] VID ignorēja likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 9.punktu. VID neatzīst pieteicēja atspoguļotos ienākumus papildus deklarācijā, jo tie apgāž audita pārskata secinājumus.

[2.5] Pieteicēja darbībā nebija neviena pārkāpuma, vienmēr laikā tika sniegtas visas grāmatvedības atskaites.

[2.6] Dāvinājumi no fiziskām personām netiek aplikti ar IIN. Šādam darījumam netiek prasīta rakstveida vai notariālā forma, bet tas tiek atspoguļots papildus deklarācijā. Visi mātes dāvinājumi pieteicēja un pieteicēja nepilngadīgās meitas vajadzībām ir pamatoti un no nodokļu aplikšanas ir atbrīvoti.

[2.7] Iesniegumā VID ģenerāldirektoram pieteicējs norādīja uz auditoru nepamatotām darbībām attiecībā uz tā saucamajiem „advokāta nenostrādātiem honorāriem", kurus pieteicējs bija saņēmis advokāta palīdzības sniegšanai klienta SIA „*/Nosaukums/*" pārstāvim *K.P.* Pieteicējam kā advokātam, ievērojot normatīvos aktus, ir pienākums izpildīt klienta norādījumus un lūgumus. Līdz ar to VID atsauce, ka pieteicējam bija jāsamaksā nodoklis gada beigās, ir absurda un ir pretrunā Advokatūras likumam, kas ir augstāks par Ministru kabineta noteikumiem.

[2.8] Pilnvarojuma līguma noteikumus ir jāattiecina arī uz faktu par naudas līdzekļu pārskaitīšanu *J.Z.*, kuru pieteicējs veicis uz likvidētās SIA

kreditoru rēķina. Šis apstāklis ir norādīts civillietas Nr.C31072102 materiālos, kurus VID nav pieprasījis un līdz ar to nav arī vērtējis.

[3] VID (turpmāk arī – atbildētājs) paskaidrojumā pirmās instances tiesai *I.D.* pieteikumu neatzina uz Lēmumā norādītajiem pamatiem.

[4] Pirmās instances tiesas sēdē pieteicējs grozīja prasījumu, uzturot to daļā par VID aprēķinātajām summām 2003.gadā Ls 1896,89 apmērā un 2004.gadā Ls 1689,63 apmērā, proti, IIN un soda naudām.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 13.jūlija spriedumu noraidīts *I.D.* pieteikums par Lēmuma atcelšanu daļā.

Tiesas spriedumā norādīti turpmāk minētie motīvi.

[5.1] Lietā ir strīds par *V.D.* veiktajiem naudas dāvinājumiem pieteicējam, kas netiek atzīti no VID puses. Pieteicējs norāda, ka 2003.gadā saņemti USD 21000 pieteicēja meitai, USD 15000 pieteicējam, bet 2004.gadā USD 35500 meitai.

[5.2] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pants nosaka, ja nodokļu maksātājs nepiekrīt nodokļu administrācijas aprēķinātajam nodokļu maksājumu lielumam, pierādījumus par nodokļa maksājumu lielumu nodrošina nodokļu maksātājs.

Atsaucoties uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) judikatūru (*2004.gada 11.maija spriedums lietā Nr.SKA-48*), tiesa norādīja, ka likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pants jāinterpretē kopsakarā ar citiem likuma „Par nodokļiem un nodevām" normām, jo īpaši 15.pantu, kurā uzskaitīti nodokļa maksātāja pienākumi. 38.pants ir procesuāla norma, no kuras izriet, ka iebildumi pret nodokļu administrācijas veikto nodokļu aprēķinu un soda naudu ir jāpierāda nodokļu maksātājam. Nodokļu maksātājam ir pienākums pierādīt nodokļu administrācijas veiktā nodokļu aprēķina nepareizību un savu aprēķinu pareizību, balstoties uz tādiem pierādījumiem, ko nodokļu aprēķina pamatotības pierādīšanai vispārīgi nosaka likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.pants, kā arī konkrētu nodokļu likumu un tiem pakārtoto Ministru kabineta noteikumu normas.

Tiesa atzina par pamatotu pieteicēja viedokli, ka dāvinājuma līgumam Civillikums neparedz rakstveida formu, kā arī to, ka pieteicējam kā darījuma dalībniekam privātajās tiesībās ir tiesības brīvi izvēlēties darījuma noslēgšanas formu, t.sk., vienoties mutiski. Izskatāmajā lietā nav strīda par to, kā būtu slēdzams līgums starp darījuma dalībniekiem. Strīds ir par to, vai šāda līguma esamība un izpilde no pieteicēja puses ir tikusi pierādīta.

[5.3] Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta ceturto daļu, nosakot maksātāja īpašuma vērtību un tās pieaugumu, kā arī īpašuma palielinājumu pārbaudāmajā periodā, VID izmanto Uzņēmumu reģistra, Ceļu satiksmes drošības direkcijas, zemesgrāmatu un citu valsts reģistru datus, kā arī maksātāja papildu deklarāciju kopā ar tai

pievienotajiem attaisnojuma dokumentiem par maksātāja ienākumiem un izdevumiem.

No lietas materiāliem redzams, ka VID ir ieguvis nepieciešamo informāciju no publiskiem reģistriem, kā arī ir sadarbojoties ar pieteicēju, kurš sniedzis paskaidrojumus un papildu deklarācijas.

Jautājumā par naudas saņemšanu no mātes *V.D.*:

1) 2006.gada 2.maija vēstulē VID pieteicējs apliecina, ka *V.D.* 2003.gadā uzdāvinājusi savai mazmeitai *M.D.* USD 21000. Nauda izmantota bērna vajadzībām un atspoguļota kontā AS „Parekss banka";

2) 2006.gada 2.maija vēstulē atbildētājam pieteicējs apliecina, ka *V.D.* 2004.gadā uzdāvinājusi savai mazmeitai *M.D.* USD 35500. Nauda izmantota bērna izglītībai un attīstībai un atspoguļota kontā AS „Parekss banka";

3) 2006.gada 2.maija vēstulē atbildētājam pieteicējs apliecina, ka *V.D.* 2003.gadā uzdāvinājusi pieteicējam USD 15000 dzimšanas dienā.

Pieteicējs norāda, ka viņa paskaidrojumus apstiprina *V.D.* sniegtie paskaidrojumi atbildētājam, kā arī pieteicējs ir naudas summas un darījumus uzrādījis, aizpildot valsts amatpersonas deklarācijas.

Tiesa, atsaucoties uz likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 2.pantu, atzina, ka minētais likums paredz ierobežojumus un aizliegumus valsts amatpersonām, interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā un valsts amatpersonu mantiskā stāvokļa deklarēšanu, kā arī valsts amatpersonu deklarāciju pārbaudes mehānismu. Šā likuma 23.pants noteic valsts amatpersonai pienākumu noteiktā termiņā un kārtībā iesniegt VID amatpersonas deklarācijas.

Tiesas ieskatā amatpersonas deklarācija nevar būt par pierādījumu tam, ka saskaņā ar dāvinājuma līgumu ir noticis pats dāvinājums. Vērtējot valsts amatpersonu iesniegtās amatpersonu deklarācijas, netiek veikta pārbaude par nodokļu aprēķinu un iekasēšanas pareizību, jo valsts amatpersonu deklarāciju kontrolei ir cits mērķis.

[5.4] Vērtējot pieteicēja paskaidrojumus par naudas līdzekļu iegūšanu no *V.D.*, tiesa tos neatzina par pierādītiem, jo *I.D.* paskaidrojumus apstiprina vienīgi viņa mātes paskaidrojumi. Citu pierādījumu lietā nav.

V.D. paskaidro, ka naudu devusi vairākkārtīgi gan pieteicējam, gan pieteicēja meitai. Pati naudas līdzekļus ieguvusi no sava civilvīra *V.F.*, kurš kopš 1991.gada decembra katru gadu devis viņai skaidrā naudā USD 100000 dzimšanas dienā. Par šo naudu *V.D.* iegādājusies automašīnu Mitsubishi Montero, īpašumu */adrese/* par USD 150000, kā arī 2003.gada 21.oktobrī atvērusi depozīta kontu AS „Hansabanka", kurš papildināts 2004. un 2005.gadā. 1999.gadā *V.F.* pazudis bez vēsts.

Lai arī pastāv iespēja, ka *V.D.* rīcībā ir bijuši zināmi naudas līdzekļi, tiesa uzskatīja, ka nav pierādīts fakts, ka naudas līdzekļi AS „Parekss banka", ar kuriem rīkojies pieteicējs, ir naudas līdzekļi, ko *V.D.* dāvinājusi mazmeitai, t.i., ar paskaidrojumiem nav pierādīts ne darījuma noslēgšanas, ne izpildes fakts.

Tiesa saskatīja pretrunas pieteicēja paskaidrojumos par kontā esošo naudas līdzekļu apgrozību. Pieteicējs norāda, ka kontā esošā nauda ir meitas naudas līdzekļi un tie domāti meitas izglītībai un attīstībai, tomēr no konta apgrozījuma tas nav redzams, jo naudas līdzekļi 2003.gadā galvenokārt ir izņemti no konta skaidrā naudā. Ne naudas iemaksas, ne izmantošanas mērķis konta izrakstā nav redzams. 2004.gada konta izrakstā redzams, ka notikuši pirkumi alkoholisko dzērienu veikalos par Ls 120, Ls 140 un Ls 30. Tiesa apšaubīja, ka šie pirkumi attiecināmi uz bērna izglītību un attīstību.

Pieteicējs nav nekādi paskaidrojis, kāpēc dāvinājums, ja tas saņemts USD 21000 apmērā kā viens maksājums, ir jāiemaksā bankas kontā pa daļām, valūtu konvertējot un tad atkal izņemot skaidrā naudā, tādējādi zaudējot ievērojamas summas par bankas komisiju no dažiem līdz vairākiem desmitiem latu par katru naudas izņemšanu.

Pie šādiem apstākļiem tiesa norādīja, ka nav pamata atzīt par pierādītiem pieteicēja paskaidrojumus un Lēmums daļā par IIN aprēķinu ir pamatots.

[5.5] Vienlaikus ar Lēmuma pārsūdzēšanu daļā par IIN aprēķinu pieteicējs ir pārsūdzējis ar Lēmumu noteiktos soda naudas maksājumus - IIN parādam soda nauda aprēķināta 100% apmērā jeb Ls 5761,06, bet PVN 100% aprēķins ir Ls 197,78.

Tiesa, atsaucoties uz likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $31.^{3}$panta pirmo daļu, atzina, ka apstāklis, ka persona nav nomaksājusi IIN no visiem gūtajiem ienākumiem, ir pietiekams, lai VID piemērotu minētajās tiesību normās norādītās sankcijas. Soda naudas apmēru likumdevējs ir noteicis identisku budžetā neveiktā IIN maksājuma apmēram. Tātad attiecībā pret pieteicēju, kuram nodokļa parāds budžetam ir Ls 5761,06, ir pamatoti noteikta soda nauda Ls 5761,06.

[5.6] Tiesas sēdē pieteicējs atteicās no prasījuma daļā par PVN maksājumiem valsts budžetā kopsummā Ls 197,78, kas nozīmē, ka šajā daļā pieteicējs neizvirza iebildumus par aprēķināto summu pareizību.

Vērtējot likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 35.panta saturu, tiesa secināja, ka attiecībā pret pieteicēju ir piemērojama panta otrā daļa, kas noteic, ja nodokļa deklarācijā ir samazināta aprēķinātā budžetā maksājamā nodokļa summa vai palielināta no budžeta atmaksājamā nodokļa summa vai uz nākamo taksācijas periodu attiecināmā nodokļa summa, nodokļu administrācija aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen samazināto (palielināto) nodokļa summu un soda naudu tās apmērā. Tiesa nekonstatēja, ka attiecībā pret pieteicēja PVN parāda rašanās iemesliem būtu piemērojams kāds cits likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 35.panta noteikums.

Tādējādi, ja atbildētājs ir pieteicējam piemērojis soda naudu 100% apmērā, minētais atbilst tiesību normās noteiktajam, un Lēmums šajā daļā atzīstams par tiesisku un pamatotu.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 13.jūlija spriedumu *I.D.* iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot minēto tiesas spriedumu atcelt, jo audita rezultātā papildus aprēķinātais IIN Ls 4172,04 un soda nauda nodokļa apmērā nav pamatoti. Apelācijas sūdzība pamatota šādi.

[6.1] Tiesa nav norādījusi, kāpēc VID pierādījumiem devusi priekšroku, nav argumentējusi faktus, uz kuriem tā pamato savus secinājumus.

[6.2] Pieteicējs norāda, ka audita laikā netika ievēroti Administratīvā procesa likuma 5. un 10.pantā minētie tiesību principi, jo pieteicējam netika sniegti pierādījumi, ka gada ienākumu deklarācijas un papildu deklarācijas dati nesakrīt ar VID rīcībā esošo informāciju.

[6.3] Lēmumā un audita pārskatā VID Rīgas reģionālā iestāde nav izvērtējusi pieteicēja argumentus. Pieteicējs nepiekrīt audita laikā apkopotajam līdzekļu izlietojumam un avotu kopsavilkumam, norādot, ka informācija netika pārbaudīta un izvērtēta, kā arī no pieteicēja netika pieprasīta papildus informācija vai papildus paskaidrojumi. Pieteicējs nepiekrīt auditā konstatētajam par izlietotajām summām saimnieciskiem izdevumiem un ceļojumiem 2003. un 2004.gadā, norādot, ka šie izdevumi nepamatoti atspoguļoti audita pārskatā, jo VID rīcībā nav dokumentu, kas apliecina minēto summu izlietojumu. Audita laikā VID darbinieki nepieprasīja precizēt un dokumentāri apliecināt izdevumus.

Pieteicējs VID Rīgas reģionālajā iestādē 2006.gada 2.maijā iesniedza dokumentus un pierādījumus par līdzekļu avotiem kopā ar papildu deklarācijām par 2003. un 2004.gadu. Tika aizpildītas arī aptaujas lapas. Pieteicēja norādītie izdevumi saimnieciskiem izdevumiem un ceļojumiem nepamatoti atspoguļoti audita pārskata tabulās Nr.12 un Nr.14. VID rīcībā nav dokumentu, kas apliecina minēto summu izlietojumu. Savukārt dokumenti un pierādījumi par līdzekļu avotiem nepamatoti nav atspoguļoti minētajās audita pārskata tabulās.

[6.4] Par saņemtajiem naudas līdzekļiem no mātes pieteicējs paskaidro, ka tie 2003. un 2004.gadā izlietoti meitas un ģimenes vajadzībām, saimnieciskiem izdevumiem un ceļojumiem. Civillikums neprasa rakstisku formu dāvinājuma līgumu noformēšanai.

[6.5] Pieteicējs lūdz atcelt nepamatoti konstatēto slēpto apliekamo ienākumu 2003.gadā Ls 7587,58 un 2004.gadā Ls 9100,63. Ja VID un tiesa nepiekrīt iekļaut naudas līdzekļu avotos pieteicēja mātes dāvinātos naudas līdzekļus pieteicēja meitai, tad pieteicējs nav izlietojis saimnieciskiem izdevumiem un ceļojumiem 2003.gadā Ls 15000 un 2004.gadā Ls 15000. VID rīcībā nav pierādījumu par pieteicēja izdevumiem Ls 30000, izņemot 2004.gada ceļojumiem izlietoto naudas summu Ls 3626,10.

[6.6] Tiesa nav skatījusi epizodi par naudas pārskaitījumu *J.Z.*

[7] VID rakstveida paskaidrojumos pieteicēja apelācijas sūdzību neatzina, lūdza to noraidīt, norādot, ka pirmās instances tiesa pareizi novērtēja lietas apstākļus. VID ieskatā pieteicējs nav iesniedzis ticamus

pierādījumus saviem argumentiem saistībā ar saņemto dāvinājumu no *V.D.*, pieteicēja izdevumiem un ceļojumiem, kā arī naudas pārskaitīšanu fiziskajai personai. Minētos faktus neapliecina arī pieteicēja apelācijas sūdzībai pievienotie dokumenti.

Pieteicēja norādi par privāttiesisku darījumu noslēgšanas formas brīvību un darījumu rakstveida formu atbildētājs neuzskata par attaisnojumu, lai pieteicējs atkāptos no likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pantā paredzētā pierādīšanas pienākuma.

[8] Tiesas sēdē apgabaltiesā pieteicējs apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā minētajiem pamatiem, paskaidroja, ka Ls 6000 bija ģimenes, nevis pieteicēja personiskie tēriņi. Papildu deklarācijās netika norādīti dāvinājumi, bet tie tika norādīti paskaidrojumos VID. Mātes dāvinājumi mazmeitai pieteicēja kontā tika ieskaitīti pa daļām. Naudu *J.Z.* pieteicējs izmaksāja nevis no saviem līdzekļiem, bet no uzņēmuma „*/Nosaukums/*" bijušo īpašnieku iedotās naudas.

Atbildētāja pārstāvis apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja apelācijas sūdzība ir pamatota daļā par to, ka pirmās instances tiesa nevērtēja apstākļus, kas norādīti Lēmumā un pieteikumā attiecībā uz naudas līdzekļu pārskaitīšanu *J.Z.* Pārējā daļā pieteicēja apelācijas sūdzība nav pamatota, bet pieteikums par Lēmuma atcelšanu ir noraidāms.

[10] Apgabaltiesa konstatē, ka ar Audita lēmumu (*lietas 54.-55.lapa*) pieteicējam noteikti šādi papildus maksājumi budžetā: IIN Ls 5761,06 (t.sk. Ls 3943,67 par 2003.gadu un Ls 1817,39 par 2004.gadu) un soda nauda Ls 5761,06; PVN par 2004 gadu Ls 98,89 un soda nauda Ls 98,89. Vienlaikus noteikti 2004.gadā zaudējumi no citiem saimnieciskās darbības veidiem Ls 2110,98 apmērā.

No *I.D.* sūdzības par Audita lēmumu (*lietas 56.-60.lapa*) secināms, ka minēto lēmumu pieteicējs apstrīdēja daļā par papildus aprēķināto IIN un soda naudu (sūdzībā norādīts, ka piekrīt auditā aprēķinātajai PVN summai Ls 98,89) un par zaudējumu no citiem saimniecības veidiem noteikšanu 2004.gadā Ls 2110,98 apmērā. No VID Rīgas reģionālās iestādes direktora 2007.gada 18.jūnija lēmuma Nr.1.3/21363 (*lietas 61.-73.lapa*) satura secināms, ka iestāde pieteicēja sūdzību izskatīja daļā par papildus aprēķināto IIN un ar to saistīto soda naudu, kā arī daļā par 2004.gadā noteiktajiem zaudējumiem no citiem saimnieciskās darbības veidiem.

Tā kā pieteicējs neapstrīdēja Audita lēmumu daļā par papildus aprēķināto PVN Ls 98,89 un ar to saistīto soda naudu Ls 98,89, Audita lēmums šajā daļā ir stājies spēkā un kļuvis neapstrīdams.

Atbilstoši pieteicēja sūdzībā par VID Rīgas reģionālās iestādes direktora 2007.gada 18.jūnijā lēmumu Nr.1.3/21363 norādītajam (*lietas 74.-80.lapa*) un Lēmuma (*lietas 81.-88.lapa*) saturam, apgabaltiesa konstatē, ka VID ģenerāldirektors pārbaudīja zemākās iestādes lēmumu daļā par pieteicējam papildus noteikto IIN Ls 5761,06 un soda naudu tādā pašā apmērā, kā arī daļā par 2004.gadā noteiktajiem zaudējumiem no citiem saimnieciskās darbības veidiem.

Pieteikumu *I.D.* iesniedza par Lēmuma atcelšanu pilnībā (*lietas 3.-5.lapa*), proti par papildus noteikto IIN Ls 5761,06 un soda naudu Ls 5761,06 un par zaudējumiem no citiem saimniecības veidiem noteikšanu 2004.gadā Ls 2110,98 apmērā. Par Lēmuma atcelšanu ar tiesneses 2007.gada 18.oktobra lēmumu ir ierosināta konkrētā lieta (*lietas 2.lapa*).

Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa secina, ka izskatāmajā gadījumā nav nozīmes pieteicēja mutvārdu paskaidrojumos tiesām un 2009.gada 16.jūnija rakstveida lūgumā (*lietas 202.lapa*) norādītajam, ka viņš neuztur (samazina) prasījumu par PVN summu un soda naudu, jo ar šādu prasījumu pieteicējs tiesā nebija vērsies.

[11] Tiesā pārsūdzētais Lēmums, kas ir augstākas iestādes galīgais lēmums konkrētajā administratīvajā lietā, pamatots ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 7.pantu, 11.panta pirmo daļu, 22.panta otro daļu un 31.^{3}panta pirmo daļu, Ministru kabineta 2001.gada 31.jūlija noteikumu Nr.338 „Kārtība, kādā veicama ieņēmumu un izdevumu uzskaite iedzīvotāju ienākuma nodokļa aprēķināšanas vajadzībām" normām, MK noteikumu Nr.780 2. un 16.3.punktu.

Lēmumā norādīti šādi apstākļi:

[11.1] netiek apstrīdēta pieteicēja aptaujā, iesniedzot papildu deklarāciju par 2003. un 2004.gadu, sniegtā informācija par saimnieciskiem izdevumiem izlietotiem līdzekļiem Ls 9000 2003.gadā un Ls 7000 2004.gadā un izdevumiem ārvalstu ceļojumiem attiecīgi Ls 6000 un Ls 8000;

[11.2] *I.D.* pie papildu deklarācijām sniedzis paskaidrojumus, ka viņa māte *V.D.* dāvinājusi mazmeitai (pieteicēja meitai) naudas līdzekļus skaidrā naudā 2003.gadā USD 21000 un 2004.gadā USD 35500, kas izlietoti bērna vajadzībām un atspoguļoti pieteicēja bankas konta izrakstos, taču ne gada ienākumu deklarācijās, ne papildu deklarācijās pieteicējs šādu dāvinājumu saņemšanu nav deklarējis. Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka paša *I.D.* savā norēķinu kontā iemaksātie naudas līdzekļi varētu būt no mātes saņemtie dāvinājumi, kas dāvināti pieteicēja meitai un vēlāk izlietoti savām sadzīves vajadzībām;

[11.3] *I.D.* nepamatoti palielinājis saimnieciskās darbības izmaksu kopējo apjomu, tajā iekļaujot izmaksas, kas faktiski nav saistītas ar viņa veikto saimniecisko darbību 2003.gadā Ls 414,75 un 2004.gadā Ls 511,03, ko *I.D.* neapstrīd;

[11.4] *I.D.*, kļūdaini uzskaitot gūtos ienākumus (saņemto avansu summas par faktiski taksācijas gadā vēl nesniegtajiem pakalpojumiem bija attiecinājis uz periodiem, kad faktiski sniedzis pakalpojumus), 2003.gadā no saimnieciskās darbības faktiski gūto ieņēmumu kopsummu samazinājis par Ls 7772,37, bet 2004.gadā no saimnieciskās darbības gūto ieņēmumu kopsummu palielinājis par Ls 4453,07;

[11.5] *I.D.* pārskaitījis *J.Z.* naudas līdzekļus 2003.gadā Ls 1300 un 2004.gadā Ls 100 kā kaitējuma atlīdzību saskaņā ar tiesas spriedumu, kas ir uzskatāmi tikai un vienīgi par pieteicēja izdevumiem;

[11.6] auditā pareizi konstatēti 2003. un 2004.gada *I.D.* līdzekļu avoti un līdzekļu izlietojums, kā rezultātā pamatoti aprēķināts pieteicēja līdzekļu izlietojuma pārsniegums pār līdzekļu avotiem, jo nav konstatēts, ka *I.D.* rīcībā pārbaudāmajā periodā būtu bijuši pietiekami deklarēto līdzekļu avoti konkrēto periodu izdevumu finansēšanai. Līdz ar to pamatoti aprēķināts *I.D.* izdevumu pārsniegums pār ienākumiem 2003.gadā Ls 7587,58 un 2004.gadā Ls 9100,63 apmērā. Veicot IIN pārrēķinu, *I.D.* pamatoti papildus aprēķināts IIN par 2003.gadu Ls 3943,67 un IIN par 2004.gadu Ls 1817,39, kā arī soda nauda papildus aprēķinātā IIN apmērā.

[12] Ievērojot, ka pieteicējs apelācijas sūdzībā norāda, ka lūdz atcelt nepamatoti audita laikā konstatēto slēpto ienākumu 2003.gadā 7587,58 un 2004.gadā 9100,63, apgabaltiesa secina, ka pieteicējs arī apelācijas sūdzībā, tāpat kā pieteikumā, pārsūdz Lēmumu pilnībā.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 302.panta pirmajai daļai apgabaltiesa izskatīja lietu pēc būtības sakarā ar pieteicēja apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

[13] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 1.panta pirmās daļas 3.punkts noteic, ka IIN ir nodoklis, ar ko apliek fiziskās personas gūtos ienākumus, un tas sastāv no nodokļa par ienākumiem no saimnieciskās darbības, ja tie nav uzņēmumu ienākuma nodokļa objekts, un nodokļa no citiem ienākuma avotiem.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 18.panta pirmās daļas 2.punkts noteic nodokļu administrācijas pienākumu kontrolēt nodokļu (nodevu) aprēķināšanas un maksāšanas pareizību. Savukārt likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 21.pants noteic VID tiesības pārbaudīt IIN samaksu.

Gadījumā, ja nodokļu maksātāja deklarētie ienākumi vai VID rīcībā esošajos pārskatos (paziņojumos) norādītie maksātāja ienākumi neatbilst viņa izdevumiem taksācijas gadā, VID pieprasa iesniegt papildu deklarāciju par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas un citiem uzkrājumiem, īpašumiem un to vērtības maiņu (likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta trešā daļa). Nodokļu maksātāja pienākums ir norādīt vai iesniegt VID tā pieprasītos dokumentus (likuma „Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 5.punkts). MK noteikumu Nr.780 5.punkts noteic, ka nodokļa maksātājs papildu deklarācijai pievieno dokumentus, kas apliecina

ienākumu izcelsmi, to struktūru un īpatnības, kā arī citu informāciju, kuru tas uzskata par nepieciešamu sniegt VID pirms ienākuma aprēķina.

No minētā izriet, ka nodokļu maksātājs deklarācijā norādīto datu patiesuma pierādīšanai var izmantot jebkuru pierādīšanas līdzekli, tostarp arī norādīt uz informāciju, kas apstiprina šo datu patiesumu.

VID deklarācijā norādīto datu ticamību un pareizību pārbauda, izmantojot visus tiesību normās noteiktos pierādīšanas līdzekļus, tostarp, pieprasot nodokļu maksātājam iesniegt dokumentus vai citus pierādījumus un sniegt paskaidrojumus. Kā atzīts Senāta judikatūrā, novērtējot nodokļu maksātāja paskaidrojumus, VID ir jāizvērtē to ticamība kopsakarā ar citiem tiešiem vai netiešiem pierādījumiem. Savukārt tiesa šajā gadījumā pārbauda VID novērtējuma pareizību (*sk. Senāta 2010.gada 19.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-226/2010 14.-15.punktu, 2010.gada 26.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-286/2010 13.-14.punktu, 2010.gada 8.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-372/2010 11.-12.punktu*).

Lietā nepastāv strīds, ka *I.D.* no 1997.gada 14.jūlija ir reģistrējies VID kā saimnieciskās darbības veicējs un darbības veids ir zvērināta advokāta privātprakse, ka 2003. un 2004.gadā *I.D.* kārtoja saimnieciskas darbības ieņēmumu un izdevumu uzskaiti un sastādīja Gada ienākumu deklarācijas, ko VID ņēma vērā, auditējot pieteicēja IIN nomaksas pareizību. Tāpat VID auditēja IIN nomaksas pareizību par 2003. un 2004.gadu no citiem *I.D.* ienākuma avotiem.

Atbilstoši pieteikumā norādītajam, pieteicēja paskaidrojumiem tiesas sēdē un apelācijas sūdzībā norādītajam, apgabaltiesa secina, ka pieteicēja strīds ar VID ir par iestādes konstatētajiem pieteicēja līdzekļu avotiem, izlietojumu un noteikto slēpto apliekamo ienākumu 2003. un 2004.gadā. Pieteicējs iebilst pret to, ka VID nav atzinis *V.D.* naudas dāvinājumus, kā arī norādījis, ka VID nepareizi vērtējis naudas pārskaitīšanas faktu *J.Z.* ([1.2], [1.5]), vienlaikus apelācijas sūdzībā pieteicējs iebilst pret to, ka VID bez attiecīgiem pierādījumiem atzinis pieteicēja norādīto līdzekļu izlietojumu 2003. un 2004.gadā ([1.1]).

[14] No Audita pārskata Nr.84 sadaļā 3.1.1. „Iedzīvotāju ienākuma nodoklis no saimnieciskās darbības" un sadaļā 3.1.2. „Ar iedzīvotāju ienākuma nodokli apliekamā ienākuma aprēķins" (*lietas 29.-40.lapa*) norādītā un lietas materiāliem, izvērtējot tos kopsakarībā, secināms turpmāk minētais.

[14.1] *I.D.* 2003.gada ienākumu deklarācijā, papildu deklarācijā par ienākumiem 2003.gadā (*lietas 94.-101.lapa*) nenorādīja, ka viņam bija ienākumi no dāvinājumiem.

2006.gada 2.maija paskaidrojumā (*lietas 102.lapa*) VID pieteicējs norādīja, ka, ievērojot ģimenes tradīcijas, māte *V.D.* dāvināja savai mazmeitai *M.D.* 2003.gada laikā skaidras naudas summas USD 21000 apmērā, ka skaidrās un bezskaidrās naudas apgrozījumi atspoguļoti pieteicēja bankas konta izdrukā par 2003.gadu (*lietas 156.-158.lapa*). Otrā

paskaidrojumā (*lietas 112.lapa*) pieteicējs VID norādīja, ka 2003.gada 21.janvārī saņēma dāvinājums no mātes *V.D.* USD 15000, ka minētā summa varētu būt kļūdaini atspoguļota valsts amatpersonas deklarācijā. Līdzīgi apstākļi norādīti arī 2006.gada 20.novembra sākumsarunas protokolā (*lietas 177.-181.lapa*).

Savukārt 2006.gada 2.maija aptaujā (*lietas 165-166.lapa*) pieteicējs norādīja, ka saimnieciskiem izdevumiem 2003.gadā izlietojis Ls 9000, ka ceļojumiem 2003.gadā iztērēja Ls 6000. 2007.gada 26.janvāra paskaidrojumos (*lietas 167.-169.lapa*) pieteicējs VID cita starpā norādīja, ka 2003.gada 8.decembrī pārskaitīja *J.Z.* Ls 1300, iemaksājot šo naudas summu skaidrā naudā.

Ievērojot minēto un citus audita laikā konstatētos apstākļus, apgabaltiesa atzīst, ka VID ņemot vērā tā rīcībā esošo un pieteicēja norādīto informāciju, pamatoti konstatēja, ka pieteicēja līdzekļu ienākumi 2003.gadā bija Ls 20849,77 apmērā (t.sk. darba alga kā apliekamie ienākumi Ls 1480,97 un ieņēmumi no saimnieciskās darbības Ls 19368,80), bet izdevumi (līdzekļu izlietojums) bija Ls 28437,35 (t.sk. personīgie izdevumi Ls 9000, izdevumi ceļojumiem Ls 6000, *J.Z.* pārskaitītā atlīdzība Ls 1300).

Tādējādi pieteicēja izdevumi pārsniedz ienākumus Ls 7587,58 apmērā (slēptais ienākums). Savukārt salīdzinot pieteicēja norādītos datus 2003.gada ienākumu deklarācijā ar VID rīcībā esošiem datiem, VID pamatoti konstatēja, ka pieteicējam apliekamo ienākumu starpība sastāda Ls 15774,70 (slēptais ienākums Ls 7587,58 + Ls 8187,12 no saimnieciskās darbības, ko sastāda VID konstatētais ieņēmumu palielinājums Ls 7772,37 un izdevumu samazinājums par Ls 414,75). Tādējādi VID pieteicējam 2003.gada apliekamos ienākumus pamatoti palielināja par minēto summu un attiecīgi aprēķināja IIN 25% apmērā, tas ir, Ls 3943,67 un soda naudu tādā pašā apmērā.

[14.2] *I.D.* 2004.gada ienākumu deklarācijā, papildu deklarācijā par ienākumiem 2004.gadā (*lietas 103.-110.lapa*) nenorādīja, ka viņam bija ienākumi no dāvinājumiem, bet norādīja, ka viņam bija skaidras naudas uzkrājumi Ls 8100 (USD 15000).

2006.gada 2.maija paskaidrojumā pieteicējs VID norādīja, ka, ievērojot ģimenes tradīcijas, māte *V.D.* dāvināja savai mazmeitai *M.D.* 2004.gada laikā skaidrās naudas summas USD 35500 apmērā, ka skaidrās un bezskaidrās naudas apgrozījumi atspoguļoti pieteicēja bankas konta izdrukā par 2004.gadu (*lietas 160.-164.lapa*). 2006.gada 2.maija aptaujā pieteicējs norādīja, ka saimnieciskiem izdevumiem 2004.gadā izlietojis Ls 7000, ka ceļojumiem 2004.gadā iztērēja Ls 8000. 2007.gada 26.janvāra paskaidrojumos pieteicējs VID cita starpā norādīja, ka 2004.gada 26.janvārī pārskaitīja *J.Z.* Ls 100 kaitējuma atlīdzību.

Tādējādi VID pamatoti konstatēja, ka 2004.gadā pieteicēja līdzekļu avoti bija Ls 14634,24 apmērā (t.sk. darba alga Ls 1513,51, ieņēmumi no saimnieciskās darbības Ls 4994,59 un skaidras naudas līdzekļi uz

2004.gada 1.janvāri Ls 8115), bet līdzekļu izlietojums Ls 23734,87 (t.sk. personīgie izdevumi Ls 7000, izdevumi ceļojumiem uz izklaidei Ls 8000, pārskaitījums *J.Z.* Ls 100). VID attiecīgi konstatēja slēpto ienākumu Ls 9100,63. Savukārt pēc 2004.gada ienākumu deklarācijas pārbaudes VID pamatoti konstatēja apliekamo ienākumu starpību Ls 7269,57 un par minēto summu palielināja pieteicēja apliekamos ienākumus. Šo summu sastāda Ls 9100,63 (slēptais ienākums) mīnus Ls 1831,06 - nepareizi norādītie apliekamie ienākumi no saimnieciskās darbības pieteicēja 2004.gada ienākumu deklarācijas pielikumā D.

[15] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa nosaka, ka gadījumā, kad tiesa, izskatot apelācijas sūdzību, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Apgabaltiesa, ņemot vērā šā sprieduma [10] –[13] punktos norādīto, pārbaudījusi Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 13.jūlija sprieduma argumentāciju, secina, ka tiesa ir pareizi izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, tiesas sprieduma motivācija, kas atreferēta šā sprieduma [5.1] – [5.5] punktā, ir pareiza, tādēļ apgabaltiesa tai pievienojas.

Par pieteicēja apelācijas sūdzības argumentiem apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[16] Apliekamā ienākuma noteikšanā nodokļu maksātājam jāspēj pierādīt ienākumu avotu (izcelsmi).

Minētais izriet arī no likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.panta, kas noteic, ja nodokļu maksātājs nepiekrīt nodokļu administrācijas aprēķinātajam nodokļu maksājumu lielumam, pierādījumus par nodokļu maksājumu lielumu nodrošina nodokļu maksātājs. Tādējādi nodokļu maksātāja pienākums ir iesniegt pierādījumus par skaidras naudas uzkrājumu veidošanos vai vismaz norādīt ticamu pamatojumu un apstākļus, kādos tas veidojies, kurus savukārt VID varētu pārbaudīt. Šāda nostāja ir apstiprināta arī Senāta judikatūrā (*sk., piemēram, Senāta 2006.gada 13.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-231/2006 11.3.punktu, 2010.gada 19.jūlija sprieduma lietā Nr. SKA-226/2010 10.punktu, 2010.gada 26.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-286/2010 11.punktu, 2010.gada 8.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-372/2010 10.punktu*).

Pareizas nodokļu samaksāšanas nolūkā personai jārūpējas par to, lai ikvienam finansiālam darījumam, kas var ietekmēt apliekamo ienākumu, būtu attaisnojošs dokuments. Tas, kādas tieši ziņas un kādi pierādījumi jāiesniedz nodokļu maksātājam, ir atkarīgs no katra konkrētā gadījuma apstākļiem.

Normatīvajos aktos nav iespējams paredzēt detalizētus noteikumus, kādus tieši apstākļus ar kādiem pierādījumiem nodokļu maksātājs var pierādīt. Taču detalizēta tiesiskā regulējuma neesamība būtībā ir nodokļu maksātāja interesēs – viņš ir brīvs iesniegt jebkādus pierādījumus (uz tādiem norādīt). Lai par konstatēto slēpto ienākumu netiktu aprēķināts nodoklis, pierādīšanas līdzekļiem un pierādījumu daudzumam ir jābūt tādam, lai nodokļu administrācija (tiesas procesā – tiesa) gūtu pārliecību, ka nodokļu maksātājam ir bijuši tādi ienākumi, par kuriem nodoklis nav aprēķināms *(sk., piemēram, Senāta 2010.gada 30.septembra spriedumu lietā Nr.SKA-308/2010).*

Apgabaltiesa atzīst, ka VID veiktais IIN aprēķins pieteicējam ir pamatots, jo tas balstīts uz konkrētiem pierādījumiem lietā, ko iesniedzis pats pieteicējs un ko ieguvis VID audita pārbaudes laikā. Nekādus jaunus (citus) pierādījumus, kas apliecinātu VID aprēķina nepareizību, pieteicējs nav iesniedzis.

[16.1] Pieteicējs pārskaitīja *J.Z.* naudas līdzekļus 2003.gadā Ls 1300 un 2004.gadā Ls 100 kā kaitējuma atlīdzību saskaņā ar tiesas spriedumu. Pieteicējs norāda, ka pārskaitītie naudas līdzekļi nav viņa izdevumi, bet gan naudas līdzekļi, ko viņam nodevuši maksātnespējīgās akciju sabiedrības „*/Nosaukums/*” jaunie īpašnieki. Pieteicējs nav iesniedzis nekādus pierādījumus savam apgalvojumam, ka akciju sabiedrība „*/Nosaukums/*” bija parādā *J.Z.* un ka viņš tikai darbojās kā starpnieks, nododot naudas summas *J.Z.* No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs bija maksātnespējīgās akciju sabiedrības „*/Nosaukums/*” administrators. Administratora darbības laikā pieteicējs neapmierināja *J.Z.* kreditora pretenziju, nevērsās Privatizācijas aģentūrā ar pieteikumu *J.Z.* kreditora prasījuma apmierināšanai, kā to paredzēja Ministru kabineta 2000.gada 10.oktobra noteikumu Nr.352 „Maksātnespējīgo uzņēmumu (uzņēmējsabiedrību) darbinieku prasījumu apmierināšanas kārtība” normas. Tādējādi pieteicējs bija nodarījis *J.Z.* zaudējumus Ls 1991,95 apmērā, ko Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa ar 2002.gada 21.novembra spriedumu lietā Nr.C31072102 piedzina no pieteicēja. Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2004.gada 20.oktobra spriedumā civillietā Nr.C31072102 *J.Z.* prasībā pret *I.D.* par zaudējumu un morālā kaitējuma piedziņu (*lietas 89.-93.lapa*) cita starpā norādīts, ka tiesas sēdē *I.D.* paskaidroja, ka viņš ir pārskaitījis uz *J.Z.* kontu Ls 1400, ka no lietā iesniegtajiem maksājuma uzdevumiem, ko apstiprina arī pats *J.Z.* par naudas summas saņemšanu, *I.D. J.Z.* kopumā samaksājis Ls 1400 2003.gada 8.decembrī un 2004.gada 26.janvārī. Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija atzina, ka *I.D.* ir pilnībā atlīdzinājis *J.Z.* zaudējumus, kas viņa vainas dēļ nodarīti kreditoram, kad viņš pildīja maksātnespējīgās akciju sabiedrības „*/Nosaukums/*” administratora uzdevumus.

Tādējādi *J.Z.* pārskaitītie naudas līdzekļi 2003.gadā Ls 1300 un 2004.gadā Ls 100 ir uzskatāmi vienīgi par pieteicēja izdevumiem.

[16.2] Attiecībā par pieteicēja mātes *V.D.* 2003. un 2004.gadā veiktajiem dāvinājumiem pieteicēja meitai apgabaltiesa jau iepriekš konstatēja, ka šādus dāvinājumus pieteicējs nav deklarējis, tātad nav norādījis, ka viņam bija ienākumi – dāvanas no fiziskām personām.

No bankas konta izdrukām redzams, ka pieteicējs savā norēķinu kontā ir iemaksājis naudas līdzekļus, taču tiesai nav pamata secināt, ka tie varētu būt no pieteicēja mātes saņemtie dāvinājumi mazmeitai. Proti, kā naudas līdzekļu iemaksātāju pieteicēja kontā nav iespējams konstatēt *V.D.*, šo iemaksu mērķis nav norādīts, ka tie ir *V.D.* naudas līdzekļi un ir dāvinājums pieteicēja meitai.

Iespējamo *V.D.* naudas līdzekļu dāvinājuma faktu mazmeitai, ko norādījis pieteicējs, konkrētajā gadījumā apliecina tikai *V.D.* paskaidrojums, kas saņemts VID 2006.gada 7.jūnijā (*lietas 183.-184.lapa*). Proti, paskaidrojumā *V.D.* norāda, ka ir dāvinājusi naudas līdzekļus USD 15000 dēlam un USD 21000 un USD 35500 mazmeitai *M.D.* Taču viņa paskaidrojumā nav norādījusi, ka mazmeitai dāvinātos naudas līdzekļus ir iedevusi *I.D.*, kā arī nav iesniegusi nekādus pierādījumus, kas apliecinātu, kad un kādas konkrētas naudas summas dāvinājusi dēlam un mazmeitai.

[16.3] Attiecībā uz pieteicēja norādīto, ka VID nepamatoti atzinis pieteicēja līdzekļu izlietojumu 2003. un 2004.gadā saimnieciskajiem izdevumiem un ceļojumiem, apgabaltiesa norāda, ka konkrētas summas, kas minētajām vajadzībām izlietotas, norādīja pats pieteicējs 2006.gada 2.maija aptaujā. Turklāt ne sūdzībā par Audita lēmumu (*lietas 56.-60.lapa*), ne arī sūdzībā par VID Rīgas reģionālās iestādes direktora 2007.gada 18.jūnija lēmumu Nr.1.3/21363 (*lietas 74.-80.lapa*) pieteicējs neapstrīdēja faktu, ka VID pamatoti atzina, ka pieteicējs saimnieciskiem izdevumiem 2003.gadā izlietoja Ls 9000 un ceļojumiem iztērēja Ls 6000, bet 2004.gadā attiecīgi Ls 7000 un Ls 8000. VID, ņemot vērā konstatēto, ka pieteicējs devies ceļojumos vairākas reizes gadā, atzina, ka nav pamata apšaubīt pieteicēja norādīto summu izlietojumu.

Arī apgabaltiesai nav pamata apšaubīt pieteicēja sākotnēji sniegto informāciju par saimnieciskajiem izdevumiem un izdevumiem ceļojumiem 2003. un 2004.gadā, jo pieteicējs nav iesniedzis dokumentus, kas apliecinātu, ka minētie pieteicēja izdevumi bija citā apmērā.

Apgabaltiesas ieskatā apelācijas sūdzībā minētie argumenti nav pamatoti.

[17] Apgabaltiesa atzīst, ka ar Lēmumu noteiktais soda naudas apmērs pieteicējam ir atbilstošs likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $31.^{3}$panta pirmajai daļai, tas ir samērīgs ar pieteicēja izdarīto pārkāpumu nodokļu jomā, līdz ar to nav pamata soda naudas atcelšanai.

Tādējādi VID veiktais papildu nodokļu aprēķins izskatāmajā gadījumā ir pareizs, līdz ar to nav pamata Lēmuma atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

atzīt par nepamatotu un noraidīt *I.D.* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2007.gada 28.augusta lēmuma Nr.19/32062 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Gintere

Tiesneses L.Vīnkalna

V.Zommere